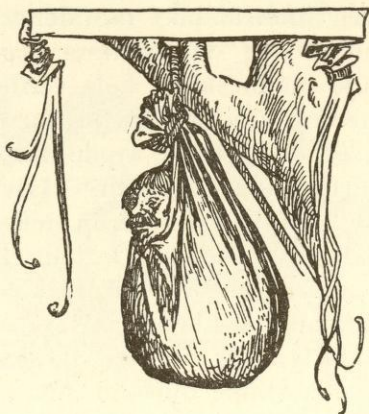


ven,» sa han, »nu føler du alt, at visdommen kommer og du gjør gode erfaringer, sit derfor rolig og stille, til du blir klokere.« Derpaa steg han op paa studentens hest og red sin vei.



## 19. Vorherres og fandens dyr.

Vorherre hadde skapt alle dyrene og valgte ulvene til sine hunder, men gjeten hadde han glemt; da laget djævelen sig ogsaa til og vilde skape, og han skapte gjetene med sine lange haler. Naar de nu gik paa græs, blev de almindelig sittende fast i tornebusken med sine haler, og djævelen maatte da gaa efter og med megen møyie løse dem; dette blev han tilsidst ærgerlig over og bet halen av alle gjetene; det kan man endnu den dag idag se paa stumphen.

Nu lot han dem vel græsse alene, men det hændte sig, at Vorherre saa, hvorledes de snart gnog paa et frugtbart træ, snart fordærvet andre spæde planter. Han ynkedes over dette, saa at han av naade og barmhjertighet hidset sine ulver paa dem, saa de snart sønderrev gjetene. Da djævelen merket dette traadte han frem for Herren og sa: »Din skabning har sønderrevet min.« Herren svarte: »Hvi skapte du det til at gjøre skade?« Djævelen svarte: »Det maatte jeg; ti likesom mit sind kun staar til at skade, kunde det som jeg skapte, ikke ha nogen anden natur, og du maa nu gi mig skadeserstatning for, hvad din skabning har gjort.« »Jeg skal gi dig den,« sa Herren, »naar ekeløvet er faldt av, kom da og du skal faa din skadeserstatning.« Da ekeløvet var faldt av, kom djævelen og fordret den. Men Vorherre sa: »Ved kirken i Konstantinopel staar der en høi ek, som endnu har alle sine blader.« Rasende fór nu djævelen avsted for at søke efter eken, men han vanket seks maaneder omkring i ørkenen, førend han fandt den, og da han kom tilbake stod alle andre eker fulde med grønne blader, da maatte han opgi erstatningen og i sin vrede stak han øinene ut paa alle gjetene og satte sine egne ind i stedet, derfor har alle gjeter djævleøine og en kort hale, og djævelen antar gjerne deres skikkelse.

---